

alder, tilbage på arbejdsmarkedet i den grad, det nu engang er muligt. Det er udfordringen. Men at tegne et billede af, at vi tilfører færre midler! Det er jo det, hr. Villy Søvndal altid gør, når det drejer sig om finansloven, hvor han siger, at vi tilfører færre midler. Nej, vi tilfører flere penge, end man har gjort tidligere.

Så lad os i fællesskab bruge de penge bedre. Det er jo i virkeligheden det, man også forsøger med satspuljen, nemlig at finde ud af, hvordan vi kan målrette de penge bedre. Det er udfordringen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg har ikke anvendt ordet massegrav, det vil jeg advare imod. Jeg har refereret til, at alle de mennesker, der er tæt på, siger, at det går dårligere; det siger rapporterne, det siger Rådet for Socialt Udsatte, det siger socialcheferne. Så kan man da godt finde enkelte eksempler, der bryder reglen, javel, men det ændrer ikke det generelle billede af, at det går dårligere, vil jeg sige til finansministeren.

Det, der bekymrer mig, er, at når vi har en regering, hvor finansministeren ikke er lydhor – man kan sige o.k., det er så hans opgave at passe på pengene – og når statsministeren benægter billedet og siger, at det ikke er rigtigt, at det går dårligere, det går tværtimod bedre, og når socialministeren, som er sat til at varetage forholdene for de dårligst stillede, retter ind efter statsministeren og finansministeren og siger som dem, at det går bedre, så er der jo ingen, der lytter til den meget stærke stemme fra det virkelige liv, der siger, at det går dårligt.

Så spørger jeg bare: Vil regeringen blive ved med at benægte, at det er det generelle billede, at de allerdårligst stillede i Danmark under den her regering har fået det dårligere?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige, at man altså skal gå hele vejen tilbage og starte omkring 1900, 1910, 1920, 1930 og 1940. Hvordan var det i 1990'erne, hvordan var det gennem tiderne, hvad er det for grupper, der har fået det dårligere?

Det kan godt være, at der bliver mange, der får det dårligere, af de unge, som ikke holder sig fra stoffer, og hvor man pludselig kan se, at der kommer en stigning, men det er jo ikke, fordi man ikke gør, hvad man kan for at føre kampag-

ner mod stofmisbrug. Vi indfører behandlingsgaranti for narkomaner, vi advarer imod overdreven brug af alkohol, vi indfører behandlingsgaranti for alkoholister.

Det er vel det, man kan forvente, nemlig at vi siger, at vi må gøre noget for den gruppe. Det er jo ikke det samme, som at der ikke godt kan være flere alkoholikere, at der ikke godt kan være flere stofmisbrugere, og at der måske skal være en fælles indsats i Folketinget til også at bekæmpe det, vi ser vedrørende hashhandel og andre veje til at bevæge sig ind i de miljøer. Det er jo en udfordring, vi altid har. Hvad er det for fænomener, vi står over for?

Men det er jo ikke det samme, som at regeringen ikke målrettet sætter penge af på finansloven til formålet. Der er jo ingen, der kan sige: Jamen betyder det så, at der er ti alkoholikere mere næste år end i år, eller at nogle alkoholikere har fået det dårligere med deres alkoholisme? Det kan jeg jo ikke garantere at der ikke er, for det ved jeg ikke noget om; for at vide det må man lave et datagrundlag for det. Men det, jeg kan sige, er, at vi over finansloven bruger flere penge for at hjælpe de grupper, der er udsatte, end nogen sinde før.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstres ordfører virkelig har provokeret finansministeren ... (*Finansministeren (Thor Pedersen)*: Overhovedet ikke!). ... så nu gør jeg det ganske enkelt: Kan finansministeren bekræfte, at i 1993, da den daværende økonomiminister overlod posten som økonomiminister til mig, var ledigheden på vej op på 350.000 ledige; der var et underskud på de offentlige budgetter i størrelsesordenen i hvert fald 30 mia. kr., og at det ikke lige er sådan til at ændre fra den ene dag til den anden? Der gik faktisk et par år, og selvfølgelig må gælden stige i de år.

Kan finansministeren bekræfte, at regeringen har brugt en del af råderummet i »Danmark 2010«-planen, den oprindelige, til at finansiere noget af sin skatteletelse med og dermed har indskrænket råderummet? Det har Det Radikale Venstre været imod.

Kan finansministeren bekræfte, at det endnu ikke er lykkedes regeringen at styre stigningen i det offentlige forbrug?